

ПОДВИГУ ЖИТИ У ВІКАХ

В яскравому весняному зібранні зустрічав День Перемоги місто-герой Київ. Свято зберігаючи пам'ять про ратний подвиг, трудящі міста на Дніпрі продовжують його в заводських цехах, на рихтуваннях новобудов, у наукових лабораторіях, прагнуть новими досягненнями зустріти XXVI з'їзд КПРС.

В травня у столичному Палаці культури «Україна» відбулись урочисті збори поєднання партійних, радянських, громадських організацій міста, Радянської Армії і Військово-Морського Флоту, присвячені 35-річчю Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні 1941—1945 років.

Під оплески присутніх міста в президії займають товариші В. В. Щербинський, О. Ф. Ватченко, Г. І. Ващенко, І. О. Герасимов, О. П. Ляшко, І. З. Соколов, В. О. Сологуб, О. А. Титаренко, В. В. Федорчук, О. С. Капто, І. О. Мозговий, Я. П. Погребняк, члени Президії Верховної Ради Української РСР і Ради Міністрів республіки, члени бюро Київських

обкому і міськкому партії, генерали і офіцери Радянської Армії, ветерани Великої Вітчизняної війни — колишні фронтовики, партизани і підпільники, знатні трудівники, діячі науки і культури.

Урочисті збори відкрив перший секретар Київського міськкому партії Ю. Н. Єльченко.

Звучать Державні Гімни СРСР і Української РСР.

Учасники зборів з піднесенням обрали почесну президію в складі Політбюро ЦК КПРС на чолі з Генеральним секретарем ЦК КПРС, Головою Президії Верховної Ради СРСР товаришем Л. І. Брежнєвим.

Слово для доповіді надається члену Політбюро ЦК Компартії України, командуючому військами Червоноспрапорного Київського військового округу генералові армії І. О. Герасимову.

Тридцять п'ять років тому, сказав доповідач, пам'ятний для всього людства день, 9 травня 1945 року, світ аглодував

радянському солдатіві, який знищив жорстокого ворога, врятував народи Європи від фашистського поневолення. Всесвітньо-історична перемога радянського народу продемонструвала нездолену могутність соціалістичного ладу, його величч і незаперечну перевагу над капіталізмом.

Вождем і організатором перемоги радянського народу і його Збройних Сил була Комуністична партія Радянського Союзу.

Переможний результат війни переконливо продемонстрував перевагу Радянської Армії, її організації та озброєння, підготовки командних кадрів, мистецтва ведення бойових операцій. У вогні війни партія виховала чудових командирів, висунула цілу ксгорту чудесних полководців, імена яких широко відомі всьому світові.

Душею армії і флоту були політпрацівники. Як члени військових рад, начальників політуправлінь і політвідділів з'єднань та об'єднань, провадили велику роботу багато членів ЦК нашої партії, секретарів обкомів та інших партійних керівників. В їх числі був і видатний по-

літичний і державний діяч сучасності товариш Л. І. Брежнєв.

Наша перемога стала могутнім прискорювачем світового репелюційного процесу, розпочатого Великим Жовтнем, і важливим історичним рубежем у долі всього людства. Разом з тим вона є грізною пересторогою будь-якому агресорові, сувєрим уроком історії всім, хто намагається переглянути підсумки минулої війни.

Економічна могутність нашої країни сьогодні величезна. Здійснення планів комуністичного будівництва нерозривно зв'язане із збереженням і зміцненням миру. Наша країна твердо і впевнено проводить лєнінський зовнішньополітичний курс, проголошений у рішеннях з'їздів КПРС і закріплений у Конституції СРСР. Цей курс, який поєднує послідовну мирськість з відсіччє агресії, непохитний.

Учасники урочистих зборів з великим піднесенням прийняли вітальний лист Центральному Комітетові КПРС, Генеральному секретареві ЦК КПРС, Голові Президії Верховної Ради СРСР товаришеві Л. І. Брежнєву.

(РАТАУ).

ВОНИ КУВАЛИ ПЕРЕМОГУ

8 травня в ЦК Компартії України відбулася зустріч керівників партії і уряду республіки з ветеранами війни і воєначальниками. В ній взяли участь товариші В. В. Щербинський, О. Ф. Ватченко, Г. І. Ващенко, І. О. Герасимов, О. П. Ляшко, І. З. Соколов, В. О. Сологуб, О. А. Титаренко, В. В. Федорчук, О. С. Капто, І. О. Мозговий, Я. П. Погребняк.

Перед учасниками Великої Вітчизняної війни виступив тепло зустрінутий присутніми член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК Компартії України товариш В. В. Щербинський.

Від імені ЦК Компартії України, Президії Верховної Ради і Ради Міністрів УРСР товариші В. В. Щербинський гаряче і сердечно поздоровив присутніх, а в їх особі всіх ветеранів війни, які проживають на Україні, із всенародним святом — 35-річчям Великої Перемоги.

Радянський народ, усе прогресивне людство висловлюють глибоку і сердечну вдячність за безприкладний ратний подвиг, за величезну мужність і відвагу — солдатів і матросам, офіцерам і генералам, партизанам і підпільникам, усім, хто в сувору воєнну пору борючись з загарбниками, героїчною працею в тилу кували перемогу над ворогом. Батьківщина ніколи не забуде їх великого подвигу!

У переддень славного ювілею радянські люди звертаються із словами ширшої любові та безмежної відданості до нашої рідної Комуністичної партії — патрієнкика й організатора всіх наших перемог. У грізну годину війни партія надихала радянських людей на героїчні подвиги і трудові звершення, спрямовувала їх волю і дії до однієї мети — до перемоги. Суворі роки воєнних випробувань, які випали на нашу долю, ще раз показали, що народ і партія єдині, що немає і не може бути сили на світі, здатної зруйнувати цю монолітну єдність.

Ми нілемо слова глибокої вдячності бойовому штабові нашої партії — Ленінському Центральному Комітетові КПРС, його Політбюро, товаришеві Леоніду Іллічу Брежнєву, який у рядах діючої армії пройшов бойовими дорогами великий і нелегкий шлях від першого до останнього дня війни.

Повага до учасників війни, постійне піклування про них стали нормою нашого життя, підкреслив товариш В. В. Щербинський. У республіці, як і в усій країні, постійно проводиться велика робота по поліпшенню матеріально-побутових умов ветеранів війни і сімей загиблих. Тільки за 4 роки нинішньої п'ятирічки їм виділено понад 31 тисячу нових унорядкованих квартир.

У післявоєнні роки наша партія і держава розгорнули історичну битву за міцний і справедливий мир на землі. І сьогодні ми по праву можемо сказати, що завдяки економічній та оборонній могутності, політичному авторитетові, твердому і послідовному миролюбному курсові Радянського Союзу, погодженим діям країн соціалістичної співдружності наш народ, народи братніх держав уже більш як третину століття користуються благами миру.

Потім член Політбюро ЦК Компартії України, Голова Президії Верховної Ради УРСР товариш О. Ф. Ватченко вручив великій групі ветеранів Почесні грамоти Президії Верховної Ради УРСР, якими вони нагороджені за багаторічну активну участь у військовій-патріотичному вихованні молоді і зв'язку з 35-ї рішницею Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні 1941—1945 років.

Від імені присутніх ветеранів війни Герой Радянського Союзу, генерал-лейтенант інженерних військ у відставці І. Д. Зайцев, колишній командир Житомирського з'єднання партизанських загонів С. Ф. Маликов, колишній працівник органів державної безпеки, генерал-майор у відставці В. Г. Шевченко, колишній начальник оперативного управління 1-го Білоруського фронту, начальник штабу Закавказького і Київського військових округів генерал-полковник у відставці В. М. Крамар висловили сердечну вдячність ЦК КПРС, його Політбюро, особисто Леоніду Іллічу Брежнєву за послідовне і наполегливе втілення в життя лєнінської політики миру і міжнародного співробітництва, за турботу про благо радянських людей.

(РАТАУ).

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р. Вівторок, 13 травня 1980 року № 58 (2786). Ціна 2 коп.

СВІТЛО ВЕСНИ 45-го...

НАД МІСТОМ піднімалися ранок. І піднімалися в високість прапори в руках синів і внуків колишніх фронтовиків. Юнаки і дівчата тисячними загонами йшли до меморіального кладовища, де поховано визволителів Кіровограда. Разом з молодими робітниками, студентами, школярами в колоні були ветерани війни — наш земляк Герой Радянського Союзу І. Р. Усенко, колишній воїн 8-ї гвардійської Яської мінометної бригади, 1-ї гвардійської Кіровоградської бомбардувальної дивізії 114-го гвардійського Новоукраїнського винищувального протитанкового артилерійського полку. Біля обеліска Невідомому солдатові, де горить Вічний вогонь, ветерани і їхні внуки кладуть квіти. І звучить нед фортечними валами скорботна мелодія, і спливає наш сум, щемом береться наше серце. Горить Вічний вогонь, не згасє наша пам'ять про полеглих героїв, які подарували нам оці щасливі весни.

Мотиви зажури змінюються мажорними акордами. Бо свято, свято нашої Великої Перемоги. Тридцять п'ять літ ми живемо під мирним небом. Бо була на землі така сила, якої не зміг пересилити жорстокий супостат, — була Червона Армія, армія-визволителька, непереможна, легендарна армія, яка під проводом Комуністичної партії прийшла до Дня Перемоги, здолавши фашизм. Був і є великий радянський народ, нескорений і непереможний, бо його єдиє братерство, в його руках небачена зброя — ідеї великого Леніна.

- Урочисто
- відзначили
- юнаки
- і дівчата
- Кіровоградщини
- 35-річчя
- славної
- Перемоги
- радянського
- народу
- над
- гітлерівським
- фашизмом

Кіровоград, 9 травня. Біля обеліска Невідомому солдатові.
Фото В. ГРИБА.

(Закінчення на 4-й стор.).

ПОШТА

413

З дня виходу квітневого випуску «Вітрила» отримали 413 листів.

Про те, як рапортували про виконання взятих до 110-ї річнниці з дня народження В. І. Леніна соціалістичних зобов'язань комсомольці Добровеличківської середньої школи, пише організатор позакласної виховної роботи Є. В. Звездіна. Восьмикласник із села Підвисокого Новоархангельського району Ю. Шанзар прислав теплий лист-вітання зоряним братам В. Б. Рюмину та Л. І. Попову і побажав їм «якої посади на рідній землі. Людмила Г., учениця шостого класу з Ульяновського району, попросила поради, що зробити, аби її клас, який, до речі, правофланговий у школі (?), став дружиним. На жаль, Людмила не вказала точної зворотної адреси. На конкурс творів на тему «Мій учитель» прислали свої роботи Ольга Хижняк із села Доброніжівки Олександрійського району і десятикласниця Ганнісської середньої школи Петрівського району Олена Іваненко. Продовжують надходити відгук на замітку «Що сказати тобі, Юро?», вміщену в лютевому випуску «Вітрила». Листи Юрі написали Тая Латоцька, дев'ятикласниця Злинської середньої школи Маловисіньського району і П. Мізерний, учень 8-го класу Івангородської десятирічки Олександрійського району. Багато в папці «Вітрила» віршів старшокласників, огляд цих перших поетичних спроб ми друмуємо сьогодні. Прийшли листи на адресу «Диск-залу», «Пісні місяця».

Всім — велике спасибі.

КЛУБ

Обрій ПРОФОРІЕНТАЦІ «ВІТРИЛ»

КОНСУЛЬТПУНКТ «ОБРІЮ»

«Здрастуй, «Обрію!»
Звертається до тебе учениця 9-го класу Староосотської СШ Олександрівського району Людмила Тимко. Після закінчення десятирічки я мрію стати юристом. Чи є на Україні середній навчальний заклад, де можна набути цієї професії?»

З таким же проханням до нас звертається Наталка Горбова із села Великої Виски Маловисіньського району, Марина Жосан з міста Знам'янки.

Юридичний технікум знаходиться в м. Чернігові (вул. Леніна, 116). Абітурієнти складають письмовий екзамен з літератури і мови (російської чи української) та усний — з історії СРСР.

«Де можна набутися професії в язальництві?» — запитує Інна Коваленко з м. Малої Виски.

У Кіровоградському профтехучилищі обласного побутоуправління (пров. Великовисіньський, 2).

«Мрію працювати вчителькою початкових класів. Але не знаю, чи є училище в нашій області, яке готує вчителів цих класів», — цікавиться Зоя Якуненко із села Коханого Бобринецького району. Про це ж хочуть довідатись і Віктор Піскун з Устинівського району та Наталка П. з м. Долинської.

ЗНАЙОМИМО

Познайомити з будівельником, нас попросили Ніна К. Олена Р., Зінаїда С. — десятикласниця з Олександрії, Світлана Пасєка з Гайворонського і Степан Руденко з Добровеличківського районів.

ВІТРИЛА

СТОРІНКА ДЛЯ СТАРШОКЛАСНИКІВ

№ 5

ЛИСТ У НОМЕР

Дорога редакціє!
Я живу в Молдавії і дуже хочу мати друзів з України.

Звати мене Ольга, прізвище — Бурка. Вчуся у восьмому класі. Комсомолка. Хочу побільше знати про вашу прекрасну республіку, квітучу столицю — місто Київ, про поки що мало знайому для мене Кіровоградську область.

Думаю, що ровесники відгукнуться на мій лист.

Моя адреса: 278307, Молдавська РСР, Григоріопольський район, село Делакеу, вул. Седова, 27, Бурці Ользі.

Р.С. Шановні старшокласники, «Вітрила» сподіваються, що в молдавській ділянці швидко з'являться нові друзі. Найцікавіші (на вашу думку) листи, які ви нам надішлете, будуть опубліковані в наступних випусках «Вітрила».

Напишіть Ользі про своє село, про своє місто. Що ви робили для того, щоб вони стали кращими!

«СОЛОВ'І, НЕ БЕНТЕЖТЕ СОЛДАТ...»

РОЗДУМИ БІЛЯ ПАМ'ЯТНИКА НЕВІДОМОМУ СОЛДАТОВІ

Сплять вічним сном солдати під гранітними плитами... І той, Невідомий воїн, і ті, відомі, що лежать неподалік у відсвіті полум'я.

Хто він, той Невідомий? Шахтар, сталевар? Хлібороб, учитель, агроном чи юний студент? Звідки він? Де народився і зростає? Де обірвалася його бойова путь?

Він міг би розповісти так багато. І ожила б тоді його біографія, і довідався б ми, хто він, чиєї матері син. «Ні, я не озвучуся, не стану говорити, — здається, тихо мовить із глибини сама земля. — Та й навіщо? Те, що вишановують мене, — це шана і вдячність усім солдатам, а не мені одному... Тож лишуся я Невідомим...»

Тихо ліне журна мелодія. Здається, звучить органом сама земля... Скорбота не тільки у звуках, вона і в кольорах. У чорних, пурпурових стрічках і в квітках, що тремтять пе-

люстово у вінках і кошниках, а то й просто в пучечках, що лежать на камені, зволоженої россою, і тихо в'януть, як наша печаль.

Під гранітною плитою лежать воїни від рядового до генерала. Вічним сном сплять сини багатьох народів, сувора солдатська доля яких уже по смерті зведла їх до одного підрозділу. Вони блиска в ім'я торжества життя.

Вночі, коли сплять міста і села, це сплять меморіали. Здається, солдати перегукуються поміж собою, немов на запізній вечірній переключці. І озиваються голоси, спалахують імена, як зірнічі... Ліне ривітний тиші приглушений перегук... І постають вони, неначе живі смертю смерть подолавши. Бо герої ніколи не вмирають.

Сюди приходять багато людей. Ідуть сині ветерани, щоб се-

ред тиші подумки поговорити зі своїми побратимами, які аві-йшли в безсмертя...

Ідуть старенькі сині матері, мов до своїх синів, могли яких розкидано по всьому світу. Ім ніби хочеться сказати: «Чого не в'їдеш? Чого стоїш. мій синку. Без відпочинку. Вже стільки літ чекаю в самоті!»

Ідуть юнаки і дівчата, дітч — вулкі і правники давно полеглих і живих воїнів. Шодні до них приходять юні ленінці, комсомольці. Салютом ушановують подвиг героїв, кланяються у вірності Батьківщині.

Пружні дерева стоять над гранітними плитами, мов шеронга вишикуваних по команді «струнко» солдатів. Наче дотера розуміють, що вони стоять на почесній варті.

Багатьом тим, хто лежить тут, по двадцять літ. Іще зорянім молодими покликана їх війна. І зосталися вони навкіи молодими...

Валентина ШУЛЬГА,
десятикласниця.
Голованівський район.

ВАША ДУМКА?

«ЗДРАСТУЙ, ТРІЄЧНИКУ!»

ОБГОВОРЮЄМО ЛИСТ САШКА Ш. «Я — ТРІЄЧНИК. НУ Й ЩО?» («ВІТРИЛА» № 4)

Я за тебе, мій друже по нещастю! А вітм, чого по нещастю? Наш час раціональний. Усі так кажуть і пишуть. І ми теж стали раціональними. А якщо так, то для чого ж справді тратити даремно сили на те, що в житті, може ніколи й не знадобиться?

Сергій КОВАЛЕНКО.

Петрівський район.
Невже Сашко думає, що однієї літератури йому досить для життя? Адже наука і техніка не стоять на місці.

Відмінником ти можеш не бути. Але який же з тебе буде спеціаліст, якщо ти не будеш всебічно розвинутою людиною?

А те, що тебе критикують на зборах, — правильно. Тільки ти не ледар, ні, ти просто самовпевнена людина...

Людмила ЯКУБОВСЬКА,
десятикласниця
Криниченської середньої школи
Устинівського району.

Я — учениця дев'ятого класу, навчаюсь на четвірки і п'ятірки. Дуже люблю літературу, найбільше подобається мені поезія. Я розумію, що закон Ома, явище мутації з поезією нічого спільного не мають, але це ще нічого не значить. Бо не можна мати професію, пов'язану з літературою, і не знати, принаймні, мови, історії.

Щодо п'ятірочника, то я з тобою згодна. Я вважаю, що вишукрені п'ятірки несправжні, бо спитаеш учня-зубря щось поза програмою, а він і не знає.

Мені здається, треба вчити так, щоб ти зрозумів, а не намагався вивчити все мало не напам'ять.

Вірю, що людина яка любить літературу, ледарем бути не може.

с. Синьки
Ульянівського району

Алла С.

Я теж так думала, Сашко, у твоєму віці. Мала п'ятірки з літератури, історії, але не любила математики, хімії. А вишло, що й це потрібне. Хоча б для середнього балу при вступі до вузу. Хотіла стати журналісткою, але... Куди з трійками!.. І ось працюю не тем, де мріялося.

Щоб написати варту чогось річ, мало знань з літератури. Мало! Та й негарно в час таких великих подій тягнути за трієчниками. Мені б не дозволила гордість. Що ти, гірший за інших?

З повагою
Ярослава Іванівна
ТРОХИМЧУК,
економіст.
Мала Виска.

НАСТРІЙ

Ніхто не знає нашої таємниці. Ми оберігаємо її від сторонніх очей, як весняні квіти від холоду, хоч вроні його зовсім не бояться.

Кожного ранку я заходжу до класу вітаюсь, на мене дивляться десятки очей, а я відшукую твої, єдині, в них — мое життя. З тобою вітаюсь окремо. Ми чекаємо цієї миті щільні ранок.

Я підходжу ближче. Ти опускаєш ві і трошки допше значайного тримаєш їх опущеними — це значить: «У мене все добре».

А далі різко підводиш угору: «Ні, а ти як?»

Я посміхаюсь куточками уст — тільки тепер починається для мене ранок.

Хтось сказав, що ми обмінюємось поглядами. Це неправда. Ми обмінюємось частинками душі.

Потім я сідаю на своє місце і знову дивлюсь у твої очі.

Ти сидиш біля вікна все в сонячному промінні. Мадонна моего серця. В тобі є щось таємниче, заглядове. Нищу маниску. І передією з рук у руки — безслівний телеграф, мабуть, найдревніший і найнадійніший. З рук у руки. Від серця до серця.

Дзвінок вириває нас з уроку. Такого дня неможливо висідти в класі. Вибігаю на вулицю. А ти вже граєш у «класики». В кожному твоєму русі й жесті — грація.

Стою зачарований і чекаю тебе. І воно приїде.

Володимир Л.
м. Кіровоград.

Фото О. КОСТИРКА

ДИСК-ЗАЛ

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ ДИСК-ЖОКЕЯ

ВИПУСК 4.

«АРСЕНАЛ». Ансамбль організовано в листопаді 1973 року в Москві. Очолив його відомий джазовий музикант Олексій Козлов. З 1976 року ансамбль прецює в Калінінградській обласній філармонії. Це колектив, що постійно гастролює. Основний напрям його роботи — синтез різних видів музичного мистецтва: джазу, рок-музики, фольклору, камерної і симфонічної музики. Цей сплав нині прийнято позначати терміном «фюжн».

Перший гігант групи, на якому є композиції «Небезпечна гра» (О. Козлова), «Дерево» (Ю. Саульський), «Сюїта ля бемоль мажор» (О. Козлов — Р. Гамзатов), «Башта із слонової кістки» (О. Козлов), записано в січні 1977 року під час гастролей у Ризі. Запис здійснено в такому складі: Олексій Козлов — сопрано-саксофон, альт-саксофон, Віталій Розенбург — гітара, Ігор Саульський — фортепіано, орган, Анатолій Сизонов, Євген Пан — труби, Вадим Ахметарєв, Олександр Горобець, Валерій

ДИСК-ПРЕМ'ЕРИ

Фірма «Мелодія» випустила третій гігант Булата Окуджави. Сімнадцять пісень (серед яких «Бумажний солдат», «Живіписи», «Окуните ваши кисти», «Опустите, пожалуйста, синие шторы», «Наша жизнь — не игра») виконує автор.

Популярний вокально-інструментальний ансамбль «Красные маки» підготує перший диск-гігант. Більшість пісень для цієї пластинки написали молоді композитори Вячеслав Добринін та Олександр Морозов. Є серед них і композиції в стилі «дискос». Наприклад, «Зустрічай мене» О. Морозова на слова І. Кохановського. В запису цих пісень використано нові досягнення популярної музики.

Незабаром шанувальники рок-музики зможуть придбати подвійний альбом відомого композитора і виконавця Олександра Градського. Перший диск — цикл «Російські пісні». З деякими композиціями цього циклу ознайомила гучна пластинка журналу «Клуб і художественная одомодельность». (Вони, по речі, звучали і в музичних програмах обласного

ЗА СИНИМ ПТАХОМ

Ми часто й неспроста говоримо про спадкоємність. У слові цім — глибокий зміст. Справа, зрештою, не в тому, що батьки — робітники, вчителі чи актори — передають своє захоплення дітям, підносять їх на високий фундамент, допомагають уникнути багатьох помилок, часто зайвих шукань. Успадковувал від батьків професія свідчить про знання більше: молода лю-

дина звання «Майстер «Золоті руки». Скажемо відверто: в такому молодому віці, та ще на будівництві, заслужити оте довір'я надзвичайно складно. Вона заслужила.

— Що допомогло? Ніколи не ставлю перед собою легких завдань, роблю більше, ніж від мене вимагається. Саме в цьому вбачаю джерело кінцевого результату. А це —

«Мрію працювати вчителькою початкових класів. Але не знаю, чи є училище в нашій області, яке готує вчителів цих класів», — цікавиться Зоя Якуненко із села Коханого Бобринецького району. Про це ж хочуть довідатись і Віктор Пісун з Устинівського району та Наталка П. з м. Долинської.

ЗНАЙОМИМО

Познайомити з будівельником нас попросили Ніна К. Олена Р., Зінаїда С. — десятикласниці з Олександрії, Світлана Пасєна з Гайворонського і Степан Руденко з Добровеличківського районів.

ЗА СИНІМ ПТАХОМ

Ми часто й неспроста говоримо про спадкоємність. У слові цим — глибокий зміст. Справа, арештано, не в тому, що батьки — робітники, вчителі чи актори — передають своє захоплення дітям, підносять їх на високий фундамент, допомагають уникнути багатьох помилок, часто зайвих шукань. Успадковали від батьків професія свідчить про значно більше: молода людина прийшла до її вибору свідомо, пройнялася розумінням потреби, значущості, важливості справи батьків, готовності продовжувати її. Так зароджується династія.

Саме так сталося у Наталки Гідулянової — маляра третього будівельного управління тресту «Кіровоградміськбуд».

— Батьки мої — будівельники. Немало років віддали улюбленій роботі. Скільки разів їм пропонували, як кажуть, вигідніші місця. Але вони ні на що не згоджувалися. Я була свідком тієї відданості, весь час бачила батьків задоволенням своєю роботою. То хіба ж, коли постало питання вибору професії, я могла хоч на мить завагатися?

Її завжди вабила робота маляра. Вона з насолодою оволодівала нею, прагнула пізнати її глибше, стати справжнім спеціалістом. Свого дівчина досягла. Сьогодні про неї говорять як про досвідченого будівельника. Воно і справді так: Наталці присвоєли високе й почес-

не звання «Майстер «Золоті руки». Скажемо відверто: в такому молодому віці, та ще на будівництві, заслужити ота довіря надзвичайно складно. Вона заслужила.

— Що допомогло? Ніколи не ставлю перед собою легких завдань, роблю більше, ніж від мене вимагається. Саме в цьому вбачаю джерело кінцевого результату. А ще — у пізнанні невідомого. Що вкладається в поняття «творчість»? Як на мене, — досконале знання свого діла, вміння орієнтуватися в будь-якій ситуації. Знання ж набувають не досвідом, а навчанням. От і я пішла вчитися до нашого навчального комбінату. Думаю, неодмінно знадобиться.

Багато часу забирають у дівчини робота і навчання. Добу не збільшиш. А скільки зробити треба встигнути! Доводиться спресовувати час. Наталія Гідулянова — комсомольський ватажок управління, профорг у своїй бригаді. Коли крахувати, що колектив, де вона працює, — один з кращих у тресті, то стане зрозумілим, як діють комсомольська і профспіськова організації бригади та управління.

Багато світлих задумів у Наталі Гідулянової. Блакитна мрія дитинства окреслилася конкретними контурами.

Л. ЛАПІНЬ,
кореспондент «Вітриль».

ЗАОЧНА СТУДІЯ «СІВАЧА»

ПАПЕРОВІ ПРОЛІСКИ

У пошті редакції в перші місяці весни листи з віршами особливо часті. Та то й не дивно. Пробудження природи після зимового спочинку хвилює чи не кожного з нас.

Десятки віршованих рядків присвячують наші автори найродочішій людині — мамі. Шкода, лише, що всі вони загалом, прохідні і до справжньої поезії не дотрагують. Як правило, кожен вірш про маму — то лише перелік біографічних даних.

Ты родилась в том краю далеком,
Где пурга-метелица сейчас метет.
Где тайга шумит в селении одиноком
И река торжественно течет.

пише нам один із кореспондентів.
Ну що ж, кожен факт людської біографії може стати

думами про своє майбутнє, про своє місце в житті. Адже для багатьох із них 1980-й — останній шкільний рік.
Звонок последний — первые шаги самостоятельной рабочей жизни.

такою бачить свою життєву дорогу Р. Вавренюк з нашого обласного центру. «Стежина до школи — то путь у майбутнє», — переконана Алла Федіна з Устинівського району.

До речі, ще раз про вірші Алли. Як і згадані вище автори, вона нерідко поспішає оспівувати всі явища, всі деталі навколишнього життя, з поетичною осмислити їх не встигає. Все ж за багатьма її рядками бачиться бажання серйозно працювати над словом. У віршах дівчини є вдалі рими, поетичні образи, які свідчать про вміння побачити найхарактерніші барвники життя. Це ж можна сказати й про кіровоградця П. Вільного.

До серйозних тем зверта-

ються у своїй творчості І. Блохіна зі Світловодська, кіровоградець А. Дзядевич, О. Бочдаренко з Новоукраїнського району. На жаль, поспіх у роботі над словом не дає їм змоги створювати справді поетичні картини.

Підсумовуючи огляд пошти «Сівача», хочеться побачити всім нашим авторам плідотворної, впевненої роботи над словом. А починати її треба з підвищення загальної грамотності. Листи наших кореспондентів рясніють граматичними помилками, русизмами у віршах, написаних українською мовою, та українізмами у творах, написаних по-російськи.

Отже, слід частіше заглядати до шкільних підручників, словників. Радимо звернутися, скажімо, до «Словника літературознавчих термінів» В. М. Лєсина та О. С. Пулиня (Київ, «Рад. школа», 1971 р.). Добру допомогу молодим надасть книга С. П. Антонова «Я читав оповідання» (Москва, «Мол. гвардія», 1973 р.).

Володимир Л. м. Кіровоград.
Фото О. КОСТИРКА та А. ЖОВНИ.

м. Кіровоград.
Фото О. КОСТИРКА та А. ЖОВНИ.

«АРСЕНАЛ». Ансамбль організовано в листопаді 1973 року в Москві. Очолює його відомий джазовий музикант Олексій Козлов. З 1976 року ансамбль працює в Калінінградській обласній філармонії. Це колектив, що постійно гастролює. Основний напрям його роботи — синтез різних видів музичного мистецтва: джазу, рок-музики, фольклору, камерної і симфонічної музики. Цей сплав нині прийнято позначати терміном «фюжн».

Перший гігант групи, на якому є композиції «Набезпечна гра» (О. Козлов), «Дерево» (Ю. Саульський), «Сюїта із Бемоль мажор» (О. Козлов — Р. Гамзатов), «Башта із слонової кістки» (О. Козлов), записано в січні 1977 року під час гастролей у Ризі. Запис складів: Олексій Козлов — сопрано-саксофон, альт-саксофон, Віталій Розенбург — гітара, Ігор Саульський — фортепіано, орган, Анатолій Сизонов, Євген Пан — труби, Вадим Ахметарсєв, Олександр Горебєв, Валерій Ташман — тромбони, Віктор Зайкін — бас-гітара, Василь Ізюмченко, Станіслав Коростельов — ударні інструменти, Мехррад Бади, Тамара Квірквелія — вокал.

Позаторік відбулися успішні виступи «Арсеналу» на джазових фестивалях: Всесоюзному — «Тбілісі-78», VI Московському і на міжнародному фестивалі «Джаз-Джемборі-78» у Варшаві.

Останнім часом склад ансамблю поповнили здібні музиканти: Вячеслав Горський — клавішні інструменти (прекрасно освоїв синтезатор), Анатолій Куликос — бас-гітара, Валерій Дьомін — ударні інструменти, Борис Кузнецов — труба. До членів ансамблю можна по праву віднести й звукорежисера Валерія Юркевича, освітлювачів Сеогія Чулюкіна та Андрія Большакова.
Композиції ансамблю «Арсенал» можна також почути на гіганті «По сторінках VI Московського фестивалю радянської джазової музики» (друга пластинка) — «Коринна лотоса», імпровізація на тему російської народної пісні «Як при вечері»; на гучній пластинці журналу «Клуб і художественная самодеятельность» (1979 р., № 24) — «Танок шамана».

«АРХАНГЕЛЬСЬК». Ансамбль назвав себе ім'ям міста, в якому народився. Художній керівник групи — Володимир Резицький. У цьому інструментальному ансамблі він не тільки грає на саксофоні, а і є автором більшості композицій, котрі виконує «Архангельськ». Крім керівника, в групі ще чотири музиканти: Федір Багредов — гітара, Володимир Туров — клавішні інструменти, Олег і Микола Юдакови — ударні інструменти. Характер репертуару «Архангельська» можна позначити терміном «іполістистика». Тобто використання різних творчих манер, навіть жанрів. Це джаз 40—50 років (так званий «бі-боп»), джазовий авангард, сучасна симфонічна й камерна музика, електроніка, латиноамериканські ритми, російська пісенність, сучасна популярна музика. В концертах «Архангельськ» виконує контрастні твори. Особливо популярні п'єси «Нуворіш», «Пілігрим», «Композиція на тему російської пісні «На гірничій-горі» з маршем у фіналі. Одну з них можна почути на гучній пластинці журналу «Клуб і художественная самодеятельность» (1979, № 16).

«СІВАЧА», хочеться побачити всім нашим авторам плідотворної, впевненої роботи над словом. А починати її треба з підвищення загальної грамотності. Листи наших кореспондентів рясніють граматичними помилками, русизмами у віршах, написаних українською мовою, та українізмами у творах, написаних по-російськи. Отже, слід частіше заглядати до шкільних підручників, словників. Радимо звернутися, скажімо, до «Словника літературознавчих термінів» В. М. Лєсина та О. С. Пулиня (Київ, «Рад. школа», 1971 р.). Добру допомогу молодим надасть книга С. П. Антонова «Я читав оповідання» (Москва, «Мол. гвардія», 1973 р.).

Є. ЖЕЛЕЗНЯКОВ,
член обласного літературного об'єднання.

«АРСЕНАЛ». Ансамбль організовано в листопаді 1973 року в Москві. Очолює його відомий джазовий музикант Олексій Козлов. З 1976 року ансамбль працює в Калінінградській обласній філармонії. Це колектив, що постійно гастролює. Основний напрям його роботи — синтез різних видів музичного мистецтва: джазу, рок-музики, фольклору, камерної і симфонічної музики. Цей сплав нині прийнято позначати терміном «фюжн».

Перший гігант групи, на якому є композиції «Набезпечна гра» (О. Козлов), «Дерево» (Ю. Саульський), «Сюїта із Бемоль мажор» (О. Козлов — Р. Гамзатов), «Башта із слонової кістки» (О. Козлов), записано в січні 1977 року під час гастролей у Ризі. Запис складів: Олексій Козлов — сопрано-саксофон, альт-саксофон, Віталій Розенбург — гітара, Ігор Саульський — фортепіано, орган, Анатолій Сизонов, Євген Пан — труби, Вадим Ахметарсєв, Олександр Горебєв, Валерій Ташман — тромбони, Віктор Зайкін — бас-гітара, Василь Ізюмченко, Станіслав Коростельов — ударні інструменти, Мехррад Бади, Тамара Квірквелія — вокал.

Позаторік відбулися успішні виступи «Арсеналу» на джазових фестивалях: Всесоюзному — «Тбілісі-78», VI Московському і на міжнародному фестивалі «Джаз-Джемборі-78» у Варшаві.

Останнім часом склад ансамблю поповнили здібні музиканти: Вячеслав Горський — клавішні інструменти (прекрасно освоїв синтезатор), Анатолій Куликос — бас-гітара, Валерій Дьомін — ударні інструменти, Борис Кузнецов — труба. До членів ансамблю можна по праву віднести й звукорежисера Валерія Юркевича, освітлювачів Сеогія Чулюкіна та Андрія Большакова.
Композиції ансамблю «Арсенал» можна також почути на гіганті «По сторінках VI Московського фестивалю радянської джазової музики» (друга пластинка) — «Коринна лотоса», імпровізація на тему російської народної пісні «Як при вечері»; на гучній пластинці журналу «Клуб і художественная самодеятельность» (1979 р., № 24) — «Танок шамана».

«АРХАНГЕЛЬСЬК». Ансамбль назвав себе ім'ям міста, в якому народився. Художній керівник групи — Володимир Резицький. У цьому інструментальному ансамблі він не тільки грає на саксофоні, а і є автором більшості композицій, котрі виконує «Архангельськ». Крім керівника, в групі ще чотири музиканти: Федір Багредов — гітара, Володимир Туров — клавішні інструменти, Олег і Микола Юдакови — ударні інструменти. Характер репертуару «Архангельська» можна позначити терміном «іполістистика». Тобто використання різних творчих манер, навіть жанрів. Це джаз 40—50 років (так званий «бі-боп»), джазовий авангард, сучасна симфонічна й камерна музика, електроніка, латиноамериканські ритми, російська пісенність, сучасна популярна музика. В концертах «Архангельськ» виконує контрастні твори. Особливо популярні п'єси «Нуворіш», «Пілігрим», «Композиція на тему російської пісні «На гірничій-горі» з маршем у фіналі. Одну з них можна почути на гучній пластинці журналу «Клуб і художественная самодеятельность» (1979, № 16).

«СІВАЧА», хочеться побачити всім нашим авторам плідотворної, впевненої роботи над словом. А починати її треба з підвищення загальної грамотності. Листи наших кореспондентів рясніють граматичними помилками, русизмами у віршах, написаних українською мовою, та українізмами у творах, написаних по-російськи. Отже, слід частіше заглядати до шкільних підручників, словників. Радимо звернутися, скажімо, до «Словника літературознавчих термінів» В. М. Лєсина та О. С. Пулиня (Київ, «Рад. школа», 1971 р.). Добру допомогу молодим надасть книга С. П. Антонова «Я читав оповідання» (Москва, «Мол. гвардія», 1973 р.).

Є. ЖЕЛЕЗНЯКОВ,
член обласного літературного об'єднання.

А. КРУПСЬКИЙ.

ПЕДРАДА

СИН УЗЯВ ЦИГАРКУ

Про школу куріння написано немало. Хочу доповнити все це своїми спостереженнями і роздумами. За багато років роботи в школі бачила малолітніх, які вперше пробували курити. І тих, хто вже кілька років курить. Що приваблює школярів почати? Це, перш за все, — пияцький рівень виховної роботи дома і в школі. Діти неблагополучних родин у пошуках товаришів і занять для себе знаходять «розвагу».

Вне три роки я спостерігала Анатолія К. Батько вигадав, курити, до сина — ніякої уваги, а мати вважає, що виховувати сина — це справа батька, і тому зауваження вчителів про синове куріння вона переадресовує батькові. А той, починаючи фізичну розправу над ним, знову ж забуває про сина. Тоді почав курити з четвертого класу, зараз — в восьмому. І зовнішнього вигляду можна судити, що він — учень гімназійної 6-го класу, і лише пристаркуваті обличчя говорить, що йому — 15-річний. Нічим не цікавиться, спортом не займається, музики і художньої літератури не розуміє. Йде по школі отакій собі низеньким чоловічок із пожовклим лицем. Це типово для всіх курців-підлітків.

Мені і як учителю біології досидіть багато роз'яснюва-

ти своїм учням про школу куріння. Учні уважно слухають, усе розуміють, але роблять навпаки. Чому? Тому, що шоді оточення сильніше від власної думки і волі. Висновок один: щоб наші діти не курили, потрібні великі зусилля сім'ї, школи і всіх дорослих. Часто буває, дорослі бачать, що курять підлітки, але не роблять ніяких зауважень — або ж там немає! Або навіть ідуть зі скаргою до школи — а ваш син там курить. Замість того, щоб створити нестерпну обстановку для курців. Багатьох батьків діти бачать із цигаркою в кімнаті, в оточенні друзів. У нашому густонаселеному районі батькам не завадило б організувати культурний відпочинок для дітей своїх будинків: поведати їх у ліс, на екскурсію, в музей. Тоді б часу на розвагу цигарками було менше. Поки що на згад, батьки вважають, що вільний час їхніх дітей повинен бути заповнений лахотами школи і позашкільних закладів.

У розмові з підлітками, що курять, часто почуєш таке: «А мій дідусь курив багато років і був здоровий. Значить, куріння ніякої шкоди організмові не завдає». Відповідь тут одна: що може вигризати один організм, того не зможе інший. Навіщо ризикувати? Серед підлітків-курців ви не знайдете жодного спортсмена, здібного математика, біолога, учня який би вчився добре.

Г. РЯБЧУН,
директор середньої школи № 13 м. Кіровограда.

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.)
 До могили Невідомого солдата йшли люди. На червоній граніт кладуть вінки члени бюро обкому Компартії України та міському партії, виконкомів обласної та міської Рад народних депутатів, ветерани війни, представники колективів підприємств і організацій міста.

І була хвилина мовчання, над стедіоном лунала скорботна мелодія і лунали слова зажури — про наших батьків, братів, сестер, про друзів та близьких, про Невідомого солдата, всіх тих, хто не вернувся до нас із доріг війни. На трибуни, де світилося золото і срібло орденів, до наших дорогих ветеранів покотилася рай-

членів підпільної комсомольської організації «Спартак», яка діяла з листопада 1942 року по грудень 1943 року в селі Красногірці Голованівського району Кіровоградської області: Ризар Л. Бойко О., Мала М., Фурман С., Громовий М., Дубова Д., Самичини М., Черевична Н.»
 Учасники мітингу покладали квіти на могилу полеглих героїв.
 Село Кам'яне Новоархангельського району. Тут відбулося відкриття мемо-

Новгородна. Комунольці покладають гірлянди Слави до пам'ятника воїнам-визволителям. Фото С. ФЕНЕНКА.

СВІТЛО ВЕСНИ 45-го...

Військово-спортивне свято на стадіоні спортклубу «Зірка». Фото В. ГРИБА.

Біля обеліска карбують крок воїни Кіровоградського гарнізону.

Біля кожного монумента, біля кожного пам'ятника, що їх звели нащадки на честь полеглих героїв, — квіти, квіти, квіти — як данина нашої любові, нашої єдності, прожитих вічним світлом Пам'яті.

Свято Перемоги. На стадіоні спортклубу «Зірка» прийшли його відзначити колишні фронтовики, ті, хто в цехах заводів і фабрик став на ваху пам'яті, прийшли гості кіровоградців, воїни, які визволяли Кіровоград від німецько-фашистських загарбників. Мітинг трудящих, присвячений 35-річчю Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні, відкрив перший секретар міському ЛКСМУ М. М. Сірик. Слово надається першому секретареві міському Компартії України В. О. Сокурненку. Він сердечне вітає всіх присутніх на стадіоні «зі святом, говорить про безприкладний подвиг Радянської Армії, про її керманка — Комуністичну партію. На мітинг виступили Герой Радянського Союзу Г. В. Балицький, бригадою комсомольсько-молодіжної бригади заводу «Червона зірка» Віктор Глушков, представники студентських колективів, місцевого гарнізону.

дужна хвиля тепла і весняних барв — піонери дарували квіти колишнім фронтовикам. І зринули над стадіоном радісні мелодії маршів. Почалося військово-спортивне свято. Навколо футбольного поля промчали брнетрен-спортери. Замайорили прапори військових частин, котрі визволяли Кіровоград від німецько-фашистських загарбників. Звідси, зі стадіону, воїни повезли до обеліска Невідомого солдата гірлянди Слави.

Зблиск ракет. І знов відкрили оркестри. Стадіон заповнили спортсмени, фізкультурники. З показовими вправами виступили артисти цирку, гімнасти, акробати. Свято на стадіоні закінчилося маршем представників підрозділів Кіровоградського гарнізону, представників колективів фізкультури міста.

До пізнього вечора в парках і скверах обласного центру, на вулицях тривали народні гуляння.

Село Красногірка Голованівського району. Тут, на місці, де було розстріляно, а потім спалено членів підпільної комсомольської організації «Спартак», установлено пам'ятний знак. З нагоди цього відбувся багаточисельний мітинг трудящих. На ньому були присутні В. Р. Тихонюк, Г. А. Безверхий, М. А. Дабіка, П. В. Самичини — спартаківці, що вивчили в живих. На гранітній брилі прикріплено дошку з написом: «На цьому місці були страчені

рідного комплексу воїнам-землякам, героям визволителям. На мітинг, присвяченому цій події, виступила дити Героя Радянського Союзу М. С. Зисова Соломія Іванівна, яка жила в селі Кам'яне. Її батько загинув у бою за Кам'яне. Їїна приїхала в село як із станиці Холмської Краснодарського краю.

Новомиргородський район. Тут, на перехресті доріг, що ведуть до Кантаїнівки, Турії, Воспівки, відкрито пам'ятник на честь воїнів, що вивели район від німецько-фашистських загарбників. На обеліску напис: «Тут у лютому 1944 р. при оточенні Корсуни-Шелченківської угруповання фашистських військ стояли на смерть воїни 6-ї Одеської-Хінганської стрілецької дивізії 2-го Українського фронту».

Витлязика Бобринецького району. У сільському Будинку культури встановлено меморіальну дошку на честь уродженця села Героя Радянського Союзу І. С. Пидка, що був учасником героїчного десанту капітана К. Ф. Олійницького.

Петрівський район. За селом Червонокозятинським відкрито пам'ятний знак на честь воїнів 80-ї Сталинградської - Дунайської стрілецької дивізії, яка визволила район від німецько-фашистських загарбників.
 Напередодні Свята Перемоги в Новгородці відкрито військово-технічний пам'ятник на честь визволителів селища від фашистів.

У всіх містах, селищах, у всіх селах Кіровоградщини відбулася урочиста мітинг трудящих. Степівчани вшанували своїх земляків — учасників Великої Вітчизняної війни, клавши квіти на могили загиблих воїнів.

Вівторок, 13 травня

Перша програма

8.00 — «Час». 8.40 — Гімнастика. 9.05 — Телефільм «Атланти і каріатида». 1 серія. 10.30 — У світі тварин. По закінченні — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Документальний телефільм. 15.45 — Умілі руки. 16.15 — Тележурнал «Звіздар». 17.00 — Виступ народного ансамблю пісні і танцю Горьківського автозаводу. 17.10 — Живе слово Ілліча. 17.55 — Телеогляд «Народна творчість». 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Людина і закон. 19.30 — Прем'єра багатосерійного художнього телефільму «Атланти і каріатида». 2 серія. 21.00 — «Час». 21.35 — Заключний концерт фестивалю мистецтв «Московські зрізи». Передача з Кіровоградського Палацу З'їздів. В перерві — Сьогодні у світі.

Друга програма

10.00 — Новини. 10.15 — «Навітря». 10.50 — «Ориєнтир». 11.40 — «Шкільний екран». 10 клас. Українська література. 16.00 — Новини. 16.10 — «Срібний дзвіночок». 16.30 — «Абитурант-80». 17.00 — «Грають всі музиканти». 17.40 — «День за днем». (Кіровоград). 17.55 — Оголошення. (Кіровоград). 18.00 — К. т. «Народна творчість» (Кіровоград). 18.30 — Поезія. 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — «Галузь: досвід, проблеми». 20.15 — Концерт. 20.45 — «На добраніч, діти». 21.00 — «Час». 21.35 — «Вечори камерної музики». 22.15 — Тележурнал «Стар». По закінченні — Новини.

Середа, 14 травня

Перша програма

8.00 — «Час». 8.40 — Гімнастика. 9.05 — Телефільм «Атланти і каріатида». 4 серія. 10.30 — Фільм-концерт «Ленінградські солдати». По закінченні — Новини. 14.30 — Будні великих будів. Документальний фільм. 15.45 — Москва і москвичі. 16.15 — О. Пучкін. «Міжний вершин». 17.05 — Біран збірає друзів. СРСР-НДР. 17.45 — Зустріч кшорів телезв'язку «Орел» з учительською школою № 397 м. Москви. кавалером ордена Вітчизняної Револуції Л. М. Чистяковим. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Спартак» — «Динамо» (Кіров). 21.00 — «Час». 21.35 — Ермітаж. Римський портрет. 22.05 — Сьогодні у світі. 22.20 — Четвертий Веселюлий конкурс балетмейстерів і артистів балету.

Друга програма

10.00 — Новини. 10.15 — «Комсомольська традиція». 11.30 — Документальний телефільм «По Києву». 11.40 — «Шкільний екран». 10 клас. Суспільствознавство. 16.00 — Новини. 16.10 — «Срібний дзвіночок». 16.30 — Документальний телефільм «Нам'яна веселка». 16.45 — «Голосує за професією». 18.00 — «День за днем». (Кіровоград). 18.15 — Телефільм «Арсенальська традиція». 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — «Майстри мистецтва України». 20.40 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.35 — І. Котляревський. «Епиграма». Вистава. В перерві — Новини.

Четвер, 15 травня

Перша програма

8.00 — «Час». 8.40 — Гімнастика. 9.05 — Телефільм «Атланти і каріатида». 3 серія. 10.30 — Адреси молодих. По закінченні — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — До 25-річчя підписання Договору про відновлення незалежності і демократичної Австрії. Кінопрограма «По Австрії». 15.35 — Чого і як навчають у ПГУ. 16.20 — Шахматна школа. 16.50 — Виступ народного ансамблю пісні і танцю Горьківського автозаводу. 17.00 — Образ В. І. Леніна в радянському образотворчому мистецтві. 17.30 — «Звіздар». 18.15 — Ленінський університет мільйонів. РЕВ. Проблеми транспорту. Передача 2. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Картини Батьківщини. Концертна програма з участю Рязького камерного хору «Аве сол». 19.15 — Телефільм «Атланти і каріатида». 4 серія. 21.00 — «Час». 21.35 — Година Великого симфонічного оркестру. По закінченні — 22.35 — Сьогодні у світі.

Друга програма

16.00 — Новини. 16.10 — «Срібний дзвіночок». 16.30 — Концерт. 17.00 — Республіканська фізико-математична школа. 17.30 — «Гарячий цех республіки». 18.00 — «День за днем». (Кіровоград). 18.15 — Оголошення. (Кіровоград). 18.20 — Фотохвилюнка. (Кіровоград). 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — Тележурнал «Джерела». (Кіровоград). 20.05 — Прем'єра телефільму «Міни і дивні». 20.45 — «На добраніч, діти». 21.00 — «Час». 21.35 — Художній фільм «Був місяць травень». По закінченні — Новини.

П'ятниця, 16 травня

Перша програма

8.00 — «Час». 8.40 — Гімнастика. 9.05 — Телефільм «Атланти і каріатида». 4 серія. 10.30 — Фільм-концерт «Ленінградські солдати». По закінченні — Новини. 14.30 — Будні великих будів. Документальний фільм. 15.45 — Москва і москвичі. 16.15 — О. Пучкін. «Міжний вершин». 17.05 — Біран збірає друзів. СРСР-НДР. 17.45 — Зустріч кшорів телезв'язку «Орел» з учительською школою № 397 м. Москви. кавалером ордена Вітчизняної Револуції Л. М. Чистяковим. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Спартак» — «Динамо» (Кіров). 21.00 — «Час». 21.35 — Ермітаж. Римський портрет. 22.05 — Сьогодні у світі. 22.20 — Четвертий Веселюлий конкурс балетмейстерів і артистів балету.

Друга програма

10.00 — Новини. 10.10 — «РВ у ді». 10.40 — «Комсомольський автограф». 11.10 — Для дітей «Олівець-малюєць». 11.35 — «Зіранська кераміка». 11.40 — «Шкільний екран». 10 клас. Російська література. 16.00 — Новини. 16.10 — «Срібний дзвіночок». (Кіровоград). 16.45 — «Врачини, будь ласка!». Вистава. 17.30 — «Він п'ятний, заперечальний». 18.00 — Документальний телефільм. 18.30 — «Для враного враного». 18.45 — «День за днем». (Кіровоград). 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — «Музичний фільм «Малює коханця». 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.35 — Художній телефільм «Інженер Прочатов». 1 серія. По закінченні — Новини.

Субота, 17 травня

Перша програма

8.00 — «Час». 8.40 — Гімнастика. 9.05 — Пісні

радянських авторів у виконанні академічного хору російської пісні ЦТ і ВР. 9.30 — Дітям про звірят. 10.00 — Для вас, батьки. 10.30 — Вільні хороних товаришів. 11.00 — Музичний абонемент. 11.55 — Рух без небезпек. 12.25 — Тир. «Спортлото». 12.40 — Поезія. Расау Раа. 13.20 — Наша адреса — Радянській Союз. 14.00 — Ермітаж. Римський портрет. 14.30 — Новини. 15.45 — Телефільм для дітей «Міурі». 15.25 — У світі тварин. 16.25 — До Міжнародного дня музів. 16.55 — «Приборкувач цифр». Муз. фільм. 17.05 — Виступ вокального оглядача В. Бекетова. 17.35 — Концерт академічного оркестру російських народних інструментів ЦТ і ВР. 18.25 — 9-а студія. У передачі беруть участь завідувач Відділом міжнародної інформації ЦК КПРС Л. М. Замятин і політичний оглядач В. С. Зюні. 19.25 — В. Шоу. «Пігмаліон». Фільм-вистава. 21.00 — «Час». 21.35 — П'ять кілець. Зустріч будівельників олімпійських об'єктів із збірною командою СРСР з боксу. По закінченні — 23.15 — Новини.

Друга програма

10.00 — Новини. 10.15 — «У світі цівачого». 10.55 — «Річки, обласні війни». 11.30 — Музичний фільм. 12.00 — «Сонячне коло». 12.30 — «Доброго вам здоров'я». 13.00 — Концерт. 14.05 — Документальний телефільм. 14.25 — «Слава солдатам». 15.25 — І. Мелєк. «Грудки, заміть». Вистава. 18.10 — «Сонячні кларнети». 19.00 — «Актуальна камера». 19.40 — Продовження передачі «Сонячні кларнети». 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.35 — Художній телефільм «Інженер Прочатов». 2 і 3 серії. В перерві — Новини.

Неділя, 18 травня

Перша програма

8.00 — «Час». 8.40 — Гімнастика. 9.05 — Р. Шуман. «Карнавал». 9.30 — Будильник. 10.00 — Служба Радянському Союзу! 11.00 — Програма «Здоров'я». 11.45 — «Ранкова пошта». 12.15 — Кіножурнал «Понеділок». 12.30 — «Світливі години». 13.30 — Музичний тиждень. 14.00 — Художній телефільм «Ад'ютант його превосходительства». 1 серія. 15.10 — Півдня у життя. Ведучий дити Герой Радянського Союзу, лётчик-космонавт СРСР П. Р. Попович. 15.55 — За важкими нічцями. Музична програма. 16.40 — Кауб мійондоржів. 17.40 — Мільйонів «Летючий корабель». 18.00 — Міжнародна панорама. 18.45 — Прем'єра документального телефільму «Знак» Із циклу «Міста і люди». 19.15 — Пісні мого Вітчизнини. 19.40 — Радянський Союз єдина зарубіжних гостей. 19.50 — Прем'єра художнього телефільму «Мелодія на два голоси». 1 і 2 серії. 21.00 — «Час». 22.45 — Новини.

Друга програма

10.00 — Новини. 10.15 — Науково-популярна програма «Амуль». 11.25 — «Вперед орляки!». 12.00 — Літературний театр. 13.30 — «Солдати Вітчизни». 14.40 — «Концертний зал «Дружба». 16.40 — Телефільм «Музей біля моря». 17.00 — «Пісні скляних друзів». 18.00 — «Катруси кінозал». 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — Концерт. 20.20 — Документальний телефільм. 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.35 — «Вечірні розмови» По закінченні — Новини.

Редактор М. УСПАЛЕНКО.

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітета ЛКСМ України.

На українському ладі.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

316050, МСП м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.

відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патриотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолабораторія — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва

«Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.